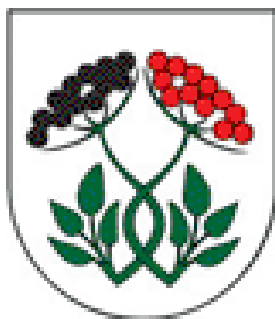

**Základná škola nár. um. Eudmily Podjavorinskej s MŠ Bzince
pod Javorinou, Slovenská republika**

**Základní škola Václava Havla, Na Valech 45, Poděbrady, Česká
republika**

6. slovanský zborník dramatický 6. slovanský sborník dramatický

pod záštitou

SLOVANSKÝ ÚSTAV AKADEMIE VĚD ČR

veřejná výzkumná instituce

máj – květen

2019

Ludmila Riznerová - Podjavorinská, slovenská spisovateľka

patrí medzi spisovateľky, ktoré v druhej polovici 19. storočia pozdvihli slovenskú literárnu tvorbu na profesionálnu úroveň. Narodila sa v Horných Bzinciach (dnes Bzince pod Javorinou), dedinke pod Veľkou Javorinou. Je známa ako spisovateľka, poetka, prozaička, zakladateľka modernej slovenskej literatúry pre deti.

Václav Havel, prezident České republiky

Foto: Ivo Šilhavý

český dramatik, esejista, kritik komunistického režimu a později politik, prezident

Byl devátým a posledním prezidentem Československa (1989–1992) a prvním prezidentem České republiky (1993–2003). Pochází z Prahy, navštěvoval internátní školu v Poděbradech (spolu s Milošem Formanem). Stal se prvním mluvčím Charty 77 a symbolem boje občana za svobodu.

Vážení a milí slovenskí či českí dramatici,
scenáristi, autori,
dokončili ste v spoločných medzinárodných skupinách
celkom päť divadelných hier - jednoaktoviek a my sme
radi, že sme mohli byť pri tomto vydarenom diele s vami.

Naučili ste sa pracovať so slovanskými jazykmi,
porozumieť písanému textu, tvoriť spoločný dej a najmä
pracovať v medzinárodnom tíme. Osvojením metódy
autorského písania ste dokázali, že ste úspešnými
absolventmi základného vzdelávania.

Počas štyroch rokov sme spolu vytvorili celkom
štyri slovanské zborníky, získali národné aj prestížne
európske ocenenia, nadviazali spoluprácu so Slovanským
ústavom Akadémie vied Českej republiky v Prahe.

K najcennejším okamihom našej spolupráce patrí
päť spoločných stretnutí v Bzinciach pod Javorinou
v Slovenskej republike.

Prajeme vám veľa šťastia a úspechov, milí
kamaráti.

Mgr. Ľudmila Šupáková Mgr. Vlastimil Špínka

máj 2019

Vážení a milí slovenští či čeští dramatici, scénáristé, autoři, dokončili jste ve společných mezinárodních skupinách celkem pět divadelních her – jednoaktovek a my jsme rádi, že jsme mohli být při tomto zdařilém díle s vámi.

Naučili jste se pracovat se slovanskými jazyky, porozumět psanému textu, tvořit společný děj a zejména pracovat v mezinárodním týmu.

Osvojením metody autorského psaní jste dokázali, že jste úspěšnými absolventy základního vzdělávání.

Během čtyř let jsme spolu vytvořili celkem čtyři slovanské sborníky, získali národní i prestižní evropská ocenění, navázali spolupráci se Slovanským ústavem Akademie věd České republiky v Praze.

K nejcennějším okamžikům naší spolupráce patří pět společných setkání v Bzincích pod Javorinou ve Slovenské republice.

Přejeme vám hodně štěstí a úspěchů, milí kamarádi.

Mgr. Ludmila Šupáková Mgr. Vlastimil Špinka

květen 2019

Milí žiaci a pedagógovia,

na webe našej inštitúcie sa môžete dočítať, že Slovanský ústav je verejnou výskumnou inštitúciou, ktorá sa zaoberá štúdiom slovanských jazykov a literatúr v európskom kultúrnom kontexte. Vychádza z tradičného komparatívneho poňatie, skúmajúceho slovanské jazyky a literatúry medzi sebou, a obohacuje tento pohľad aktuálnymi trendmi európskej slavistiky.

Osobne som veľmi rád, že ste sa rozhodli v rámci medzinárodnej spolupráce škôl využiť práve eTwinning a zamerať sa na poznávanie susedných slovanských jazykov.

Vaše zborníky sú veľmi vydarenými dielami a vzájomne zoznamujú žiakov slovanských krajín nielen s ich materskými jazykmi, literatúrou, ale aj kultúrnymi zvykmi.

6. slovanský zborník dramatický je toho dôkazom a divadelné jednoaktovky reagujú na dôležité spoločenské témy.

Prajem vám všetkým veľa úspechov.

Mgr. Václav Čermák, Ph.D. – riaditeľ Slovanského ústavu Akadémie vied Českej republiky

Milí žáci a pedagogové,

na webu naší instituce se můžete dočíst, že Slovanský ústav je veřejnou výzkumnou institucí, která se zabývá studiem slovanských jazyků a literatur v evropském kulturním kontextu. Vychází z tradičního komparativního pojetí, zkoumajícího slovanské jazyky a literatury mezi sebou, a obohacuje tento pohled aktuálními trendy evropské slavistiky.

Osobně jsem velmi rád, že jste se rozhodli v rámci mezinárodní spolupráce škol využít právě eTwinning a zaměřit se na poznávání sousedních slovanských jazyků.

Vaše sborníky jsou velmi zdařilými díly a vzájemně seznamují žáky slovanských zemí nejen s jejich mateřskými jazyky, literaturou, ale i kulturními zvyky.

6. slovanský sborník dramatický je toho důkazem a divadelní jednoaktovky reagují na důležitá společenská témata.

Přeji vám všem hodně úspěchů.

Mgr. Václav Čermák, Ph.D. – ředitel Slovanského ústavu Akademie věd České republiky

Dnes ne!

divadelní hra

Autorský tým: Klára Jandová, Matěj Hruška, Johana Berová, Jonáš Futera, Matej Majtás, Alex Fraský, Ján Gubiš

Osoby a obsazení:

Sergej Ivanovič - hl. postava

Vypravěč

Robert Hloubka - společník hl. postavy

Cepník - celník

Lord z Commonwealthu

Lord z Walesu

Reportér

Letuška

Agent

Místo děje: Česká republika, Londýn

Obraz 1.

Scéna: Ulice s lavičkou na pravé straně, lampa hned po pravé straně lavičky

Vypravěč: Jsme v roce 2019 a dva mladí kamarádi z Čech se chtějí vydat do Anglie. Po dlouhé době se jim podaří sehnat letenky.

Robert: (projde ulicí a sedne si na lavičku a píská si melodii nějaké písně)

Sergej: (přiběhne udýchaný k Robertovi a mává před sebou dvěma lístky) Konečně nastal náš čas! Jedeme do Anglie!

Robert: Opravdu? Ty myslíš nás dva?

Sergej: Ano! Ty a já! Nemůžu se dočkat! Večer za 10 minut 6 nám jede vlak na letiště, sbal si věci a vyměň peníze v bance.

Robert: Rozkaz!

Sergej: (je na odchodu)

Robert: (vykřikne na Sergeje) Hele, věříš tomu brexitu? Víš, já se docela bojím, že se Velká Británie odtrhne...

Sergej: No a co? Tak se odtrhne, stejně to bude až za několik let a to už budeme doma.

Robert: A slibuješ, že se do dvou let vrátíme? (Robert svraští čelo)

Sergej: Slibuji a víc co? Na chvíli se zasníme, že už jsme přistáli.

Robert: Sergeji, podívej ta nádhera! Kam se na to hrabe Praha! (Robert běhá po ulici jako blázen a ukazuje na dané předměty a budovy) Ty budovy, mosty, divadla a obchodáky! To je jako ve snu.

Sergej: No a co teprve hotel, ve kterém budeme bydlet. A to jídlo! (Sergej se mlsně oblízne)

Robert: Hej, Sergeji, (křikne) koupíme rodičům a sourozencům nějaké ty suvenýry, když už jsme tady.

Sergej: (usměje se lišácky) OK, a co chceš vlastně koupit?

Robert: (začne vyprávět seznam) Bonbóny, diář, tužku, kabelku, knihy, sluneční brýle, oblečení, náušnice, model autobusu...

Sergej: (přestane vnímat svého kamaráda a zadívá se na zprávy za výlohou jednoho obchodáku. Začne se tvářit znepokojeně)

Reportér: Má Velká Británie odstoupit z Evropské unie? Většina občanů Velké Británie nesouhlasí, to však pravděpodobně poslance v parlamentu nezajímá. Měl by

odstup Velké Británie velký ekonomický dopad na Evropu? Má Theresa Mayová vůbec nějakou šanci na úspěch jejího plánu? To se vše dozvíte, budete-li dál sledovat naše zprávy.

Vypravěč: A do této země se mají nyní opravdu naši kamarádi vypravit?

Obraz 2.

Scéna: Letisko

Robert: Poďme rýchlo k check inu.

Sergej: Hello, letíme do Londýna.

Colník: Hello do Londýna? Do Londýna momentálne, žiaľ, nie sú voľné žiadne lety. Ubezpečujem vás, že pokiaľ si počkáte aspoň 12 hodín, voľný let sa nájde !

Robert: 12 hodín?! To nemyslíte vážne. My máme predsa letenky.

Colník: Je mi to ľúto, ale váš let je zrušený. (Colník opúšťa dialóg a náhlivo odchádza.)

Sergej: Čo budeme robiť?

Robert: A čo keby sme išli autobusom. Letenky vrátime.

Sergej: Nie, nie, lístok tiež možno nedostaneme a cesta trvá prídlho. Aj tak nič iné rýchlejšie ako za 12 hodín nevyriešime. Určite skôr nevycestujeme.

Robert: Tak čo navrhuješ?

Sergej: Sadnime si na tamtú lavičku a porozmýšľajme, čo ďalej.

Robert: Dobrý nápad v tejto chvíli...ale inak nanič. Čo chceš vymýšľať?

Rozprávač: Cesta sa teda začala veľkým problémom a komplikáciou. Po dvoch hodinách rozmýšľania aj tak na nič neprišli a chtiac-nechtiac na lavičke zaspali.

Obraz 3.

Vypravěč: Probudilo je až upozornění, že za 15 minut odlétá poslední spoj do Velké Británie. Sergej a Robert popadnou rychle svá zavazadla a jdou kvapně do přistaveného letadla na Gate 48.

Sergej: (už sedí na svém místě v letadle, očima přehlíží okolí) Tak jsme to nakonec i přes zdržení na wc stihli, Roberte!

Robert: Já už jsem se bál, že ani neodletíme, a přemýšlel jsem, co bychom dál dělali a podnikali.

(vyruší je letuška)

Letuška: (s anglickým přízvukem) Dobrý den, pánové, dáte si něco k pití nebo jídlu? (Usměje se. Je pobavena jejich výrazy.)

Robert: Já bych si dal jedno chladné pivo v plechovce a sandwich s tuňákem. Co si dáš ty, Sergeji? (otáčí se na svého kamaráda)

Sergej: Já bych si objednal sprite s burskými loupanými praženými oříšky se špetkou mořské soli ze zálivu z okolí Doveru.

Robert: (pobaveně kouká na svého kamaráda a nevěřicně kroutí hlavou. Takového Sergeje ještě neviděl, co se mu jenom stalo?)

Sergej: (snaží se navázat konverzaci s letuškou) Jaký máte den, usměvavé děvče?

Letuška: (neslyší ho a odchází obsloužit další pasažéry letadla)

Vypravěč: Mezitím byl v letadle klid. Robert si myslel, že jeho kamarád dostal úpal, a Sergej si myslel, že krásnější slečnu ještě neviděl. Robert chtěl Sergeje vytrhnout ze

snění. Nakonec mu došlo, že to nemá cenu. Letadlo se vznášelo vzduchem dál na západ, až bylo na obzoru vidět anglické pobřeží. Co je tam čekalo, to nikdo nevěděl. Osobně si myslím, že nás může čekat pěkná anglická mela.

Obraz 4.

Scéna: Na letisku, v Londýne

Rozprávač: O chvíľu kapitán vyhlásil, že pristávajú. Obaja sa na seba šťastne usmiali.

Sergej: No, tak teda o chvíľu pristaneme.

Róbert: Chvála bohu. Dúfam, že v Londýne nie je hmla.
(Potlesk v lietadle, hurá sme v Londýne)

Sergej: Pozri, tu je agentúra, ktorá nám vybaví ubytovanie.

Agent: Do you speak English ?

Róbert: Yes, we do. We need a hotel room for 1 week.

Agent: Do you want 3 stars or 5 stars ?

Sergej: Tak neviem, ak sa zabavíme dlhšie? Čo povieš.
Stačí trojhviezdičkový, nie?

Róbert: Máme dost' peňazí, poďme do päťhviezdičkového.

Sergej: Len aby nám vystačili.

Róbert: So, we would like a 5- star one.

Róbert: Tak, hotel by sme mali, ideme nájsť taxi. No akí sme my šikovní!

(Cesta taxíkom k hotelu.)

Sergej: Aha! Pozri tu je ten hotel.

Róbert: Wow, tak ten je veľký.

Sergej: Poďme nájsť izbu, vybalit' sa a spoznať Londýn. 15 minút nám musí stačiť a vyrážame do ulíc Londýna.

Róbert: Čo keby sme sa išli najesť? Už som celkom vyhladol.

Sergej: Super nápad ! Tak poďme.

Rozprávač: Vyšli z hotela a čakalo ich nemilé prekvapenie. Dav ľudí obklopil Lorda z Walesu a Lorda z Commomvealthu.

Sergej: Tých poznám ! Sú to členovia britskej kráľovskej rodiny.

(Hlučný dav sa utíšil)

Reportér: What do you think about brexit?

Obraz 5.

Sergej: Pojd'me pryč, já tohle poslouchat ani nechci. Vůbec!

Robert: Ale já bych si je rád poslechl. Procvičím si nejen angličtinu, ale i poznám, co si vlastně myslí.

Sergej: Já ale potřebuju ze všeho nejdříve na záchod!

Robert: Tak teda jdi na pokoj a já zůstanu tady a přijdu za chvíli.

[hotelový pokoj]

Robert: Hele, tady mají úplně všechno. Podívej na tu 8K televizi!

Sergej: Hmm... Bylo by to ještě lepší, kdyby byla zapnutá a vysílala dobrý pořad !

Robert: Koukej! To jsou ti dva, co byli před hotelem, jsou na všech kanálech!

Sergej: O čem to asi mluví? Zesíl trochu zvuk! Rozumíš jim?

Lord z Walesu: Měli bychom z Evropské unie odejít rovnou. Jenom se zdržujeme zbytečným papírováním. Ihned.

Lord z Commonwealthu: A k čemu nám to prospěje, půjdeme ekonomicky na dno a 10 let se z toho budeme vzpamatovávat!

Lord z Walesu: Na dně již jsme. Do EU dáváme více, než se nám vrací!

Lord z Commonwealthu: Ale mluvíte nesmysly!

Lord z Walesu: Moment, teď mi přišla důležitá zpráva. Parlament schválil okamžitý odchod z EU. Pánové, nastanou divné časy. Hlavně pro lidi z ciziny. Pojd'me je vyhnat!

Reportér: To myslíte vážně? (dav lidí ho surově povalil)

Obraz 6.

(V hotelovej izbe, zapnutý televízor)

Róbert: Balíme kámo balíme, nie sme tu vítaní.

Sergej: Ba asi ani v bezpečí. Tak teda to som nečakal, že náš výlet skončí takto rýchlo.

Róbert: Skúsím prepnúť telku na iný kanál. Aha, tu hovoria niečo iné, že sú cudzinci u nás vítaní... Počúvaj, hovorí o vzdelávacích programoch a tak.

Sergej: Skús to prepnúť naspäť. Čo to má znamenať? Ako sa volá tá relácia?

Róbert: Volá sa, volá sa ... počkaj ...volá sa Čo by bolo, keby.... dnes téma brexit

Sergej: To nás ale dostali! Tak my sme naleteli. Ale nevideli sme úvod, tak to preto sme boli popletení.

Róbert: Ahá, tak teda vy takto! No, uvidíme, ako sa rozhodnú po tejto relácii. Bolo to inak zaujímavé.

Sergej: Ale realita je zatiaľ iná. Hurá, nech žije Európa, nech žije Londýn! Začína sa nám práve študentský život.

Hospoda Na Mizině

divadelní hra

Autorský tým: David Pačanda, Aneta Horká, Jiří Černohorský, Iveta Mirgová, Petra Ördögová,, Agáta Pevná, Laura Královičová, Lukáš Harmady

Osoby a obsazení:

Josef Sádlo - hlavní vrah

Magdalena Sádlová – upírka

syčáci Sádlovic

Laco Dutohlávek - oběť č.1

Maruš Vomáčková - místní drbna

policista Pipinka – strážmistr

Místo děje: hospůdka

Obraz 1.

Scéna: před hospodou (vypravěč se prochází)

Vypravěč: (tajuplně) Bylo to asi hodně dávno, ale ne zas tak dávno, aby si to malá zvědavá Maruš nepamatovala. Taky se o tom pak hodně mluvilo. Pro drzého Laca Dutohlávka to byla jedna z posledních večeří, vlastně úplně poslední. Jak se to všechno seběhlo? Pojd'me se na to podívat.

Scéna: v hospodě

Magdalena: To jsem zvědavá, kolik lidí sem dnes asi tak zavítá? Co si budou poroučet? Jak budou vypadat? (mlsně si olízne rty)

Josef: Uvidíme, nech se překvapit. Pojd' mi pomoci uklidit a prostřít stoly. Líbí se mi, když máme útulno.

Magdalena: Nechceš si to udělat sám? Já mám svého až nad hlavu. A taky musím k zubaři, aby mi nabrousil zuby.

Josef: Co to plácáš? Snad opravil zuby, ne? Počkej, koukám, že ty máš ale pořádné zuby, ani jsem si nevšimnul!

Magdalena: Tak já jdu, ty si to zatím udělej sám. Já pomohu odpoledne. Stejně tady nikdo není. Myslím si, že

první lidé přijdou až k obědu. Pořádně prožen kuchařku, aby bylo vše dobré a hotové.

Josef: Ahoj! (potichu si říká) Ta má ale pořádné klofáky, jak je možné, že jsem si toho nevšimnul, jak je to možné...?

Vypravěč (tajuplně): No, pohádal se Josef s kuchařkou pěkně. Nebylo mu z toho vůbec dobře, a proto si dal jedno pivko, sedl ke stolu a pomalu začal podřimovat. Za chvíli chrápal tak, že se hospůdka otřásala v základech.

(Ozvalo se hlasitě: Dobrý den! A na prahu hospůdky stojí Laco Dutohlávek)

Obraz 2.

Laco: Haló! Je tu niekto?

Syčák 1: Ja som tu!

Syčák 2: Aj ja!

Syčák 3: Ja tiež. (Potmehúdsy sa zalizne.)

Laco: Akože, takéto decká ma majú obslúžiť? Fuuuha, to je teda servis. (Začne sa nepríčetne a nasilu smiať)

Syčák 2: Decká? Pch... Pre vás som syn Jozefa Sádla a môžete byť rád, že od vás nežiadam, aby ste sa mi uklonili.

Laco: A kto je ten tvoj Jozef?

(Na scénu príde upír a hrdý otec svojich detí Jozef Sádlo.)

Jozef: To som ja! (Vytasí svoje nabrúsené zubiská.)

Laco: Takže keď ste už tu konečne, doneste mi jedno pivo.

Jozef: Pivo nebude. Tvoja krv určite chutí lahodnejšie.

(Laco spustí hysterický krik a Jozef sa k nemu dostane jedným švihom svojho plášt'a , zahryzne sa mu do krku a Laco vydá posledný ston.)

Rozprávač: Takto si to pamätala aj malá, zvedavá Maruš Vomáčková, miestna klebetnica. A čo na to policajti? Prípadu sa ujal strážmajster Pipinka. Vyrieši prípad? Bude to posledná obeť?

Obraz 3.

Vypravěč: Josef, i když to nikdy nedával najevo, tak svoji ženu Magdu neměl poslední dobou vůbec rád, ani trošičku, pořád usilovně přemýšlel nad tím, jak se jí

dokonale zbavit. Už dvakrát se o to pokoušel, ale teď dostal opravdu geniální, speciální a úžasný nápad...

Josef: Moje milá Magdi, co kdybychom si udělali kouzelný romantický nízkokalorický oběd, jen my dva, bez dětí? Zavřeme pro dnešek asi hospodu a užijeme si to, jo? Co říkáš? Slyšíš mě?

Magda: A kam půjdou asi naše milované děti? Na to jsi zcela zapomněl?

Josef: Pošleme je k místní drbně Maruš, stejně nemá nic jiného na práci, pořád jenom pomlouvá nebo kouká z okna a vymýšlí klevety, místo aby si třeba uklidila doma ten bordel.

Magda: K Vomáčkovým?? Pouze přes moji mrtvolu. Radši na to ihned zapomeň, jestli nechceš dopadnout jak ta naše sousedka od vedle. Z vedlejší ulice.

Josef: Nebo je necháme doma, stejně mají IQ po mně, tak ani nevědí, kde máme schovaný nože.

Magda: A tak jo, zavřu je v jejich pokoji a mohou si dělat cokoli.

Vypravěč: A Josef přemýšlí na tím, jak zabít svou manželku. Myslím, že nás čekají hluboce emoční zážitky.

Obraz 4.

Rozprávač: Magda bola ženou, ktorá nepatrila k miss modelkám a práve preto ju Jozef prestal obdivovať. Bola mu už ľahostajná. Obliekala sa do fádnych nemódnych kúskov. No dnes:

Magda: Hmm... Dnes si dám tieto červené šaty, aby som sa Jozefovi páčila a aby si dnešný deň zapamätal.

Rozprávač: Zatiaľ čo sa Magda fintí na svoju smrť, Jozef mieša a nalieva osudný drink a pripravuje romantickú atmosféru.

Magda: Ahoj, Jozef. Už som tu a deti sú zamknuté. Určite sa im nič nestane. Páčim sa ti? (Schádza zo schodov.)

Josef: No, vlastne, ale.....si prekrásna! (Otvoril ústa a zostal v nemom úžase.) Pripravil som niečo na pitie. Niečo úžasné, chutné, chladiivé, dodávajúce náladu.

Rozprávač: Keď sa Jozef zapozeral na Magdu, úplne zabudol na to, v ktorom drinku je smrteľný jed a rovno jej jeden z drinkov podal.

Josef: Tu máš niečo na prípitok.

Magda: Oh... aké romantické! To som teda nečakala.

Rozprávač: Jozef povie prípitok.

Josef: Na ŽIVOT!

Magda: Na zdravie našich detí, na nás!..... Tak pime!
Báječný drink si dnes namiešal.

Jozef: Snažil som sa....áno.....Magda, jáj, kde si? Magda!
Magda!

Rozprávač: Jozef klesne k zemi. Hmm... No čo? Chutil
Jozefovi drink? Druhý pokus už nebude...

Obraz 5.

Vypravč: Magdalena zděšeně kouká na mrtvého
manžela, když vtom se ve dveřích objeví Maruš...

Maruš: Ti vaši spratci zase dělají neplechu! (Maruš si
stežuje a náhle se zděsí, oči vykulené, mrtvolně bílá pleť)
Co to sakra je ???????? To je snad Josef!? Co? Slyšíte
mě?

Magdaléna: To mi ke štěstí ještě chybělo, tahle baba!

Vypravč: A Maruš zděšeně utekla z domu, rovnou na
místní policejní stanici. Udýchaná...

Strážník: Co se zase děje, paní Vomáčková? Něco vám
uteklo? Zase vám kozel proháněl kozy až k dálnici?
Mluvte, ženská jedna tajemná!

Maruš: Ne, strážníku, něco se děje u Sádlových. Našla jsem mrtvého Josefa.

Strážník: Cože? Řekněte mi to, prosím, co se děje, od začátku. Pomalu, jasně a stručně! Prosím!

Vypraveč: Maruš se nadechla a spustila....

(A mezitím v domě Sádlových...)

Magdalena: Sakra! Sakra! Co teď! Co dělat?!

(A najednou se ozve ťuk ťuk ťuk...)

Obraz 6.

Strážník Pipinka: (Silno búcha na dveře.) Posledný raz opakujem. Ak okamžite neotvoríte dvere, vyrazím ich a v mene zákona vás zatknem. Viem, že ste tam!

Rozprávač: Po poslednom upozornení strážnikom Magdaléna pristúpi k dverám a po namáhavej práci, keď dovliekla svojho manžela do truhly, sa snaží tváriť nenápadne.

Magdaléna: (Nasilu si zívne.) Dobrý deň...oh...veľmi sa vám ospravedlňujem, pán strážnik. S manželom sme si šli zdriemnuť a úplne som prepočula, že niekto klopal... teda,

ak sa to dá nazvať klopaním (Odkáže si.) Deje sa azda niečo?

Strážnik Pipinka: Bola tu nahlásená vražda Jozefa Sádla a bol som poverený to tu skontrolovať.

Magdaléna: Môj muž? Práve spí v truhle, ako som už spomínala. A vlastne, čo si to dovoľujete sem len tak prísť a obviňovať ma z vraždy?

Strážnik Pipinka: Momentálne kladiem otázky ja. Kde má váš manžel truhlu? Musím to ísť skontrolovať, aby som vedel na polícii podať informácie. Povedzte mi, kde je. Hádám nechcete, aby som vás podozrieval?

Rozprávač: Magdaléna si začne uvedomovať, že sa ocitla v slepej uličke a strážnik ju bude podozrievať, že zabila svojho vlastného muža. Však kto by jej uveril, že jej manžel len tak dopadol na zem a než si uvedomila, čo sa vlastne stalo, už nedýchal. S neochotou ho zavedie k truhle svojho manžela.

Strážnik Pipinka: (Pristúpi k truhle a otvorí ju.) Óh!

Rozprávač: Keď strážnik otvoril truhlu, vypadol z nej Jozef Sádlo a z vrecka mu vypadol „jed na upírov“.

Strážnik Pipinka: Ste si istá, že spí? A táto fľaštička... Načo so sebou nosí jed na upírov? Nejakú mi to celé nejde do hlavy.

Magdaléna: Nie! Nie! On ma chcel zabiť! Zrazu mi to do seba všetko zapadá. Oslava, víno, stráženie detí! On ma nemiloval! Všetko to robil len pre moju smrť!

Strážnik Pipinka: Upokojte sa a všetko mi pomaly vysvetlite, prosím.

Rozprávač: Magdaléna v rýchllosti prerozprávala strážnikovi príbeh toho strašného večera a následne v žiali zomrela. No zrazu bolo počuť veľký dupot a krik nahnevanych „syčákov“, ktorí sledovali celý čas tento výjav cez kľúčovú dierku.

Syčáci: Zabil si nám maminku a ocka! Za to zomrieš aj ty! (Vrhnú sa na strážníka.)

Strážnik Pipinka: Niecee! Preklínam túto krčmu!

Rozprávač: Od tejto strašnej udalosti zostala krčma na mizine a doteraz sa o nej rozprávajú všelijaké strašidelné historky. No vstúpiť do tejto krčmy sa neodvážil už viac nikto. A skúste uhádnuť, odkiaľ viem tento pravdivý príbeh ja.

Láska přes Železnou oponu

divadelní hra

Autoři: Jan Burian, Tereza Truhlářová, Karel Krejčík,
František Horák, Vanesa Mazáňová, Kristína Remišová,
Slávo Horák

Postavy:

(Vypravěč) Jacob

Máša

otec Saša

matka Angelina

ruský voják

Děj: Berlín, Německo

Rok: 1945

Obraz 1.

(Vypravěč) Jacob: Máša tehdy pracovala ve výdeji jídla v centru Berlína. Přiletěli jsme tam zrovna s novým jídlem, pitím a surovinami. Každý z nás amerických letců jsme roznášeli jídlo do náhodných krámů. Na mě zbyl právě tento, ve kterém ona pracovala. Hned jsem ji slušně oslovil.

Jacob: Dobrý den, slečno. Zde jsou nějaké chutné rozinky pro hladové děti, jídlo a pití pro strádající občany dobytého Berlína.

Máša: To ráda slyším, už jsem se bála, že jste na nás zapomněli. Položte to sem vedle do skladu, snad toho je dostatek pro všechny.

(Vypravěč) Jacob: Oči jí zářily radostí, že jsme jí a ostatním občanům přivezli alespoň nějakou naději na přežití. Něco se mi na ní líbilo, ale zatím jsem nevěděl co. Najednou se ozvaly výstřely. Zem pod nohama se začala třást. Do blízkosti přijel ruský konvoj společně s obrněnými tanky a vozidly pro pěchotu s vojáky. Chtěl si vzít to, co jsme sem přivezli. Zásoby! Ty měly cenu zlata.

Máša: Už je to tu zase. Schovejte pár rozinek pro malé děti a staré lidi, ti to nyní potřebují. Zbytek dejte Rusům. Ti se nyní chovají jako barbarští dobyvatelé.

Jacob: Počkejte, to přece nemůžete. Armáda má přeci svoje zásobovací letouny především pro civilní obyvatelstvo, a ne pro vojáky. Kdyby ruská armáda také myslela na občany, jako se snažíme my.

(Vypravěč) Jacob: Byl jsem rozzlobený. Rusové si jezdí pro zásoby, které sem vozíme přes půlku planety. Byl jsem připraven zahájit útok.

Máša: Vidím vám na očích, že chcete použít zbraně. Ať vás to ani nenapadne. Copak jsme si neužili násilí už dost?

Jacob: Protože se mi hodně líbíte, tak já vás poslechnu a pokusím se s nimi domluvit. Jste opravdu kouzelná.

Obraz 2.

Máša: Ďakujem. A teraz už bežte!

Jacob: Ešte by som sa chcel spýtať, či by ste sa so mnou nenaobedovali.

Máša: Nemám čas. Musím sa starať o deti a starých ľudí. Zostali všetci sami, bez pomoci v tomto vojnovom besnení.

(Rozprávač) Jacob: Bola nádherná. No bol to ťažký oriešok, ale nevzdám sa tak ľahko. Tak skúsím znova.

Jacob: A čo tak raňajky! Zajtra o 9:30?

Máša: Ale my nie sme v New Yorku, ale v dobytom Berlíne! Kto vie, čo bude zajtra? A kde by ste hľadali kaviareň či reštauráciu!?! Nemožné!

Jacob: Tak dobre, zajtra ti prídem na pomoc. Budem tu už pred siedmou.

Máša: Tak dobre, dobre! A teraz už musím ísť. (Náhľivo a v chvate odchádza.)

Jacob: Ahoj!

(Rozprávač) Jacob: Potešil som sa. Odišiel som s úsmevom na tvári. Prišiel som do našej zóny, opláchol som si tvár a zjedol som, čo mi kuchár stihol odložiť. Cítil som nesmiernu telesnú únavu, ale v duši som pociťoval konečne aj niečo ako radosť. Potom som si ľahol a zaspal som. Ráno som sa zobudil a prichystal som sa na ďalší ťažký a neistý deň. Bola sobota, 6:30 ráno. Dobyť Berlín akoby v šoku mlčal, akési zvláštne ticho, v diaľke dunenie

zbraní. Nenápadne som sa vytratil. Opatrne a nervózne som otvoril dvere na bývalom obchode. Bola tam!

Jacob: Dobré ráno.

Máša: Hm, nie je práve najlepšie! Ale ďakujem, aj tebe!

Obraz 3.

Jacob: Copak se tu stalo?

Máša: (pláče) Hned jak skončila hrozná válka, tak najednou ke mně přišel normální ruský poddůstojník, který ze mě začal z ničeho nic strhávat oblečení včetně spodního prádla...

(Vypravěč) Jacob: Hned jsem věděl, co se stalo, ale neměl jsem tušení, jak se zachovat. Taková situace mladou dívku leckdy poznamená na celý život. Chtěl jsem ji uklidnit, ale nevěděl jsem, jak se mám zachovat. Vůbec jsem netušil....

Máša: Byla jsem u známého, kdysi pracoval jako lékař v protektorátním Československu, a ten mi řekl to, co jsem v nejčernějším snu předpokládala, že jsem zkrátka v tom.

(Vypravěč) Jacob: Zděsil jsem se, ihned mě napadlo, že ji klidně mohl ruský voják nakazit nějakou pohlavní nemocí.

Ale což, vtrhla do mě myšlenka, že ji snad opustím, no ale na to jsem ji moc miloval. Moc a moc. I přes to, co se jí stalo.

Jacob: Všechno bude dobré, neboj.

Máša: Tobě se to řekne! Kdy se vůbec vracíš do Ameriky?

Jacob: Chtěl jsem ti říci, že u velitele jsem vyprosil souhlas, abych se nemusel vrátit a mohl s tebou vše vyřešit. Moje jednotka totiž včera odletěla na základnu v okolí New Orleans.

Saša: (Vchází) Ahoj, šel jsem kolem, sháníme jídlo, a tak jsem se zastavil. Proč pláčeš, ublížil ti nějak?

Máša: Zítřka se u tebe zastavím a musíme si, tati, promluvit. Moc se na setkání těším. Mám tě moc ráda.

Obraz 4.

Saša: Ja teba tiež, prines mi rýchlo nejaké jedlo, ponáhľam sa!

Máša: Hneď som tu.

(Roprávač) Jacob: Ticho som sa prizeral, skoro akoby som tam nebol a potom som opatrne pozdravil.

Jacob: Dobrý deň, pane.

Saša: A ty si kto?

Jacob: Ja som priateľ vašej dcéry, mám ju veľmi rád a zostal som tu len kvôli nej.

Saša: Veľmi sa mi nepozdávaš, chlapče, dám si na teba pozor! (Ukazovákou a prostredníkom ukázal rukou na jeho oči a potom na Jacobove.)

(Rozprávač) Jacob: Vystrašeným pohľadom som sa Mášinmu otcovi pozeral do očí, keď vtom pribehla Máša s jedlom.

Máša: Na oci, tu je nejaké jedlo, zajtra sa uvidíme, musím sa starať o deti. Jacob, nestoj tu a poď mi pomôcť.

(Rozprávač) Jacob: Mášin otec sa na mňa pozrel prísny pohľadom, pobožkal Mášu na čelo a odišiel.

Máša: Poď, nestoj tu a pomôž mi teda!

Jacob: Viem, že si z toho, čo sa ti stalo, znechutená, ale chcem, aby si vedela, že stojím pri tebe za každých okolností. Nemaj strach, spolu to zvládneme.

Máša: (Pousmiala sa.) Ďakujem.

Obraz 5.

(Vypravěč) Jacob: Po třech dnech potkala ruského vojáka, který se snaží usmířit s Mášou.

Ruský voják: Ahoj, nezlob se na mě, co jsem udělal. Ztratil jsem hlavu.

Máša: Já už ale mám Jacoba. Toho moc miluji. Rozumíš tomu, co to znamená milovat? A myslím si, že bys měl rychle vypadnout. Nechci tě vidět! Víš co, nechci o tobě už nic slyšet!

(Vypravěč) Jacob: (Pláče) Viděl jsem, jak ten ruský voják vyndal a zamířil na Mášu zrezlý samopal. Náhle jsem nemyslel na nic jiného než na to, že Mášu zachráním. Odjistil jsem ruční granát a rozběhl jsem se směrem k ruskému vojákoví. Bylo to právě v ten čas, kdy ruský voják zrovna spustil spoušť. Palba začala. Kulky svištěly vzduchem, odrážely se od zbytku budovy, ale též pronikly Mášiny srdcem. A najednou byl konec...konec všeho krásného...

Slzy se mi draly do očí a svět se mi zhroutil.

Máša: (z oblaků kouře vystoupila mladá dívka, které se celý život zničil během několika málo okamžiků) Neeee,

proč já, proč já, Bože? Vždyť jsem na nebesích a vidím v mlze svého Jacoba!

Obraz 6.

(Rozprávač) Jacob: Keď sa prach rozplynie, všimnem si, že Máša leží na zemi. Rýchlo k nej pribehnem s plačom. V tej chvíli mi bolo všetko ukradnuté, okrem Máše. Vtom zakričí ďalší ruský vojak.

Ruský vojak: Američania tu nemajú čo robiť! (Vtom vystrelí zo samopalu, rovno do Jacoba.)

Jacob: (Vzdychne posledný raz.) Už je po všetkom. Koniec.

Ruský vojak: Zbohom, americký vojak!

Jacob: (Stúpa do nebies a zbadá Mášu.) Máša, moja Máša. Konečne sme spolu, v pokoji.

Máša: Neviem, nechápem, prečo sme sa tam dole všetci zabíjali, keď tu hore sme všetci spolu.

Jacob: To neviem ani ja, ale najdôležitejšie teraz je, že sme spolu. Nevedel by som tam dole žiť bez teba. Veľmi by si mi chýbala.

Máša: (Pevne objíme Jacoba.) Lúbim ťa!

Jacob: (Povzdychne si šťastne.) Aj ja teba, láska.

Pašování ve škole

divadelní hra

Autorský tým: Adam Holan, David Šmidrkal, Sára
Masaříková, Michaela Dašková, Martin Helík, Rastislav
Dzibela a Benedikt Kalinka

Osoby a obsazení:

Jurij - syn Alexandra

Sergej - syn Vladimira

Vladimir a Alexander - otcové, kteří chtějí distribuovat
drogy prostřednictvím svých synů

Máša - učitelka Alexandra - manželka Alexandra

policista – muž zákona

Slávek – dealer

Místo děje: Škola a domov rodin

Obraz 1.

Scéna: Dům Alexandra (kuchyň)

Alexander: Poslouchej, Juro, potřebuji, abys zítra do školy donesl tyto dopisy spolužákům ve třídě 3. O, zejména Slávkovi. Na chodbě na tebe bude čekat Sergej, který ti pomůže. Budete se tvářit nenápadně a hledat jako nějaké známé.

Jura: Kdo je Sergej, tati? Zním jich několik od nás ze školy. A proč jim to nepošleš třeba poštou?

Alexander: Vždyť to je náš známý. Ve 3. O je jeden Slávek a bude o vás již vědět.

Jura: Ale tati, o přestávce jsme se Sergejem chtěli jít do bufetu, zítra budou v nabídce špagety.

Alexander: Špagety nám udělá doma maminka a ty uděláš, co jsem řekl. (dá mu dvě facky)

Jura: Ano, udělám, co si přeješ. (poodejde stranou a volá telefonem Sergejovi)

Jura: (mluví potichu) Sergeji, zítra máš jít se mnou do 3. O za nějakým Slávkem. Máme mu dát nějaké dopisy, říkal táta. Víš o tom něco?

Sergej: To mi povídej, vypadá to, že se naši tátové již dohodli, protože všechno, co mi říkáš, už vím od svého táty. Vůbec je u nás takový divoký večer. Táta je zase opilý a řadí. Už mě to tady nebaví.

Juro: (potichu s obavami mluví do telefonu) Musím už končit, jde ke mně táta. Zítra ve škole se domluvíme, jak budeme postupovat. A ty se tam drž.

Alexander: Neseď na tom mobilu, Juro, a pojd' na večeri. Máma udělala ty špagety. Můžeme si povídat o tom, jak se děti mají chovat k otcům, když jim něco poručí.

Obraz 2.

Školská chodba

Sergej: Čakáš na mňa dlho?

Juro: No, ani nie, ale už sa mi to zdá ako celá večnosť.

Sergej: Máš tie obálky?

Juro: Mám ich tu, pozri. (Ukáže na obálky v ruke.)

Počuj, čo by tam tak mohlo byť?

Sergej: Vôbec netuším.

Juro: Hm, počuj, zavolať by si toho Sláva?

Sergej: Ok, zavolám.

(Juro nervózne podupkáva pred triedou, prichádza Sergej so Slávom)

Juro: Ahoj, ty si Slávo?

Slávo: Áno, to som ja, ten čo býva na tom hnusnom sídlisku na okraji mesta. No čože to pre mňa máte?

Juro: Môj tatko ti posielal tieto obálky, vôbec neviem, o čo ide a ani nechcem vedieť.

Slávo: To je dobre. A kto je tvoj tatko?

Juro: Ale, ani sa ma nepýtaj. Je zlý, včera mi dve strelil kvôli tvojim obálkam.

Slávo: Aha, no tak dávaj, sem s nimi.

Máša: Čo to máte za obálky? Ihneď s nimi sem.

(Po chodbe sa blíži učiteľka Máša. Chlapci nereagujú, Slávo schmatne obálky.)

Slávo: (Jurovi.) Ale čuš, nič takého zvláštneho. Už zvoní, čau.

Máša: Čo to bolo za obálky?

Sergei: Ani neviem, že vraj nejaká hra. Poslal mu to môj tatko.

Máša: No dobre teda, už zvoní, tak choďte do triedy.

Obraz 3.

Jura: Hej, Slávku, co je vlastně v těch obálkách?

Slávek: (dělá, že ho nezná) Co tady chceš, drzý malý kluku? Hleď si svýho, jo?! Upaluj, šup! (odstrčí ho)

Sergej: Hej, hej, hej, hej, brzdi! Vždyť se jen v klidu zeptal, ne? Tak kde je problém? Jak to všechno myslíš?

Slávek: A kdo jsi zase ty? Běžte laskavě pryč oba dva....
(dá ruku do kapsy)

Jura: Jen nám řekni, co je v těch obálkách? Milostný dopis? Tajná smlouva? Kupuješ samopal?

Sergej: Přesně tak! Nic víc nechceme. Mluv!

Slávek: (povytáhne z kapsy nůž tak, aby ho oba dobře viděli, a natlačí Juru na zed')

Zdá se, že si asi úplně nerozumíme, pánové... Řeknu to naposledy, vůbec nevím, o čem to mluvíte a kdo jste, takže si, prosím, hleďte svýho...Můžete si třeba jít napsat domácí úkol nebo namazat svačinu, otrapové...

Máša: (jde akorát ze školy) Sergeji, Juro! Nechte ho! (vidí, jak se Sergej zrovna vrhl na Slávka za účelem pomoci Jurovi) Jsi v pořádku, Slávku? Máte štěstí, že jsem to zastavila a přestali jste, chlapci...

Sergej a Jura: Pardon, paní učitelko....

Máša: Těším se na další shledání, chlapci.

Jura: Co blbneš? Vždyť měl nůž!

Sergej: Hele, můžeme být oba rádi, že šla okolo zrovna učitelka...

Jura: Myslíš, že by nám opravdu něco udělal?

Sergej: Viděl jsi ho? Vždyť byl úplně sjetej!

Jura: Hele, musím domů, nebo zase dostanu....

Sergej: Chápu... Zatím čau...

Jura: Nazdar...

Obraz 4.

Scéna: Alexandrov dom (Jurova izba)

Juro: Ahoj. (Hovorí do mobilu)

Sergej: Nazdar, no čo? (Hlas v mobile)

Juro: No, všetko je v pohode, našťastie som neschytal bitku za to, že som prišiel neskoro domov.

Sergej: To je dobre, ešte stále rozmýšľam nad tým Slávom. Však si ho videl, aký bol.

Juro: No hej.

Sergej: Ja mám takého blbého tušáka, že v tom balíčku boli..... no však vieš.

Juro: Myslíš drogy?

Sergej: Áno, drogy.

Juro: Ale to nie, to naši tatkovia sú síce ....v podstate nič moc, ale toto azda by nerobili.

Sergej: A čo ty vieš? Prachy potrebujú stále, ved' míňajú, nie? Ale len pre seba....

Juro: Zmysel by to dávalo, však vidíš, akí sú naši otcovia nerváci, aký bol Slávo. Aj sa mi zdalo, že tam je niečo sypké.

Sergej: Ty si myslíš, že by nás do niečoho namočili? To azda nie....môj tatko....

Juro: Ja neviem, ale je to celé akési divné. Prečo práve Slávo je adresát....a ten nôž! Bol agresívny a z nás by bola učka urobila agresorov. Celé zle. V škole i .....

(Zrazu sa ozvali kroky z chodby.)

Juro: No nič, musím končiť. Čau.

Sergej: Ok, tak čau.

Obraz 5.

Scéna: dům Alexandra (pokoj Jury)

Alexandra: Juro, co se děje, vidím, že jsi celý smutný.

Netrápí tě něco? Můžu ti nějak pomoci?

Jura: Ale nic se neděje, mami, mám nějaké špatné výsledky ve škole. Musím se začít víc učit. (v hlavě se mu ale stále melou myšlenky o předešlém telefonickém hovoru se Sergejem. Vypadá, že se možná bojí...)

Alexandra: Ale víš, že tě znám a poznám, když nemluvíš pravdu. Oba víme, že tě škola nezajímá, a tak povídej, co se děje. Třeba ti pomohu.

Jura: Mami, myslím, že mě táta využil jako přenašeče věcí, o kterých jsem vůbec neměl ani tušení. Vypadá to, že se dostaneme do velikých problémů. Pravděpodobně to byly drogy. A teď mi řekni, co bys dělala, když se jedná o mého otce?

Alexandra: Juro...vůbec nevím, co ti říci...je to hodně zlé, co mi tu povídáš...Je to tvůj táta a můj manžel. Opravdu ti mohu věřit?

(Alexander vtrhnul do pokoje, Alexandra s Jurou zůstali jako opaření)

Alexander: Juro, jak jsi mi to mohl udělat? 15 let tě vychovávám, dávám ti vše, co potřebuješ, a ty o mně vypravuješ takové odporné lži? Já tě snad seřežu! Mám takový vztek! (a rozběhne se směrem k Jurovi, zastaví se, neboť zazvonil zvonek a na dveře bouchá a křičí učitelka Máša)

Máša: Haló, jste doma? Co tam tak křičíte?

Alexander: Já už na to nemám nervy, běž to vyřešit!

Alexandra: Dobrý večer, paní učitelko, u nás nikdo nekřičí, vše je v pořádku. Potřebujete něco? Co vás sem přivádí?

Máša: Jen bych vás chtěla informovat o chování vašeho syna. Mám podezření, že se Sergejem šikanují Slávka.

Alexandra: Co to povídáte? Máte vůbec rozum? Běžte domů a nás nechte na pokoji.

(Alexandra zabouchne dveře, ale tuší, že se opravdu něco děje)

Obraz 6.

Scéna: doma, v byte

Policajt: Tu polícia! Okamžite otvorte dvere!

Alexander: (Potichu za dverami) Všetci zmiznite, dajte pokoj. Neotvorím vám.

Alexandra: Joj, čo teraz, čo sa to s nami deje...ako si nám toto mohol urobiť!

Alexander: Čuš, mlč...a zmizneme do zadnej izby...rýchlo a ticho.

Juraj: Mami, ticho, ticho, kam sa ukryjeme!

Alexandra: Juraj, otvor prosím ťa!

Policajt: (Vtrhne do bytu.) V mene zákona berieme vášho muža za pašovanie a predaj drog. Pani, zoberte si doklady, vy a váš syn idete tiež s nami. Do pút vás dávať nebudeme.

Alexandra: Synček, pozri čo sa to s nami stalo ...zapamätaj si, prosím, túto situáciu a sľúb mi, že sa nikdy nedostaneš na takúto cestu.

Juraj: Neboj sa mamička. Toto sa nikdy nestane. Sľubujem ti to.

Útěk z psychiatrické léčebny

divadelní hra

Autorský tým: Martina Kovaříková, Petr Jan Tomek, Jana Havlinová, Michal Linhart, Kamil Mičo, Oliver Muth, Erik Gulán

Osoby a obsazení:

vypravěč – James

pan Velký – vzorný ředitel psychiatrické léčebny, vysoký 158cm

pan Malý – pravá ruka pana Velikého, vysoký 187cm

Buzz Gliech – bezmocný uprchlík

James Tlapička – pomáhající kamarád uprchlíka

ochranka pěti mužů – pozorná ochranka

doktor Lachtan – hodný muž

řidič

Místo děje: Psychiatrická léčebna a okolí

Obraz 1.

Vypravěč: Všechno to jednou začalo, když se Buzz a James chystali spáchat sebevraždu kvůli nedostatku financí. Dlouho o tom přemýšleli a sledovali i okolí. Někdy vedli hodiny a hodiny debat o bohatství i smrti.

James: Buzzi, měli bychom se někam schovat, aby nás nikdo nikde nenašel. Přeci nemůžeme nyní spáchat sebevraždu takto na veřejnosti, aby nás viděli. To by se mi vůbec nechtělo zažít.

Buzz: No, tak to dává logiku, ne? Já tě budu následovat a poslouchat. (Otočí se na něj nechápavě, že se ho ptá na takovou otázku)

Vypravěč: Zalezli si na vzdálené opuštěné místo v krajině, kam nepáchne ani noha, ani ruka, ani pes. Pokud tam někdo někdy páchnul, tak se hodně bál.

Buzz: Jamesi, tak já rychle zastřelím tebe jako prvního a pak sebe. (Zamyslí se) No jo, počkej, to ale nebude tvoje vlastní sebevražda. A o té tady měsíce mluvíme. Dluhy a kapsy vysypané nás k tomu vedou.

James: No, tak jinak. Zastřelím se jen já a ty si uvědom, kdo má větší finanční problémy. Zůstaneš živý.

Buzz: No, já nevím, jestli je to dobrý nápad. Přijde mi to jako nesmysl. Buď oba, nebo nikdo.

Vypravěč: Zahoukala sova a Buzz se odhodlal k činu.

James: (vystrašeně na Buzze, který namíří střelnou zbraní ke své hlavě) Buzzi, neslyšel jsi něco? Mám takový pocit, že jsem slyšel houkat sovu, která se lekla policejních sirén. Asi nás někdo slyšel a zavolal policii. (Spadla mu čelist a zahodil zbraň)

Buzz: Já jsem nic neslyšel, ale když to říkáš. Možná jsme to nechali dojít až moc daleko. Málo jsme plánovali. Ale nyní asi musíme utíkat. Něco se opravdu blíží.

Obraz 2.

James: Zastav, už nevládzem. Aha, sme v akomsi parku...alebo je to divočina? Nikde ani vtáčka-letáčka. Sme mimo civilizácie?

Buzz: Ale nie. Pozri, bežia k nám policajti. Sníva sa mi to, či je to naozaj? Už je po mojej slobode.

Muž z 5: Páni, buďte takí láskaví a nastúpte do auta.

Buzz: Prečo? Prečo? Ja som nešťastný.

James: Neboj sa!

Muž z 5: Nebojte sa, budete v bezpečí.

Rozprávač: Dvaja nešťastníci boli v bezpečí. Ani nevedeli, ako sa ocitli na psychiatrii.

Pán Veľký: Dobrý deň, ja som pán Veľký.

Pán Malý: Ja som pán Malý, pravá ruka pána Veľkého.

Buzz: Tie mená by podľa výšky mali byť naopak.

James: To nebolo slušné! (James drgol do Buzza.)

Pán Malý: Teraz vás odvediem za doktorom Lachtanom, ktorý sa o vás bude starať.

Rozprávač: Tak sa začal pobyt Buzza a Jamesa v liečebnom zariadení, pod ochranou pánov Veľkého a Malého a Päticou mužov – ochrankárov. Zostanú tu Buzz a James spolu? A dlho?

Obraz 3.

Vypravěč: Jestli tu budou James a Buzz spolu, případně jak dlouho, to nikdo neví. Jak to bylo dál? Jak prožívali pobyt v léčebně? Co všechno viděli? Pojďme se za nimi podívat.

Doktor Lachtan: Dobrý den, pánové, já jsem doktor Lachtan, těší mě. Zajímalo by mě, jak jste se sem dostali a co jste vůbec provedli? Nechce se mi ani trochu věřit, že jste něco provedli nebo dokonce spáchali.

Vypravěč: Nikdo se neozval a zavládlo tu hluboké ticho jako v hrobě kdesi na hřbitově.

Doktor Lachtan: Mladí pánové, odpovězte, prosím, na mou otázku. Slyšíte? Haló...Jste na příjmu? Takto se nikam nedostaneme a váš pobyt by se zde mohl prodloužit. Kdo to bude platit?

Buzz: (věděl, že tu nechce být dlouho) No, já ani nevím. Šli jsme se projít a chtěli jsme spáchat sebevraždu. Než jsme se rozhodli, co vlastně uděláme, tak jsme uslyšeli policejní sirény a už jsme běhali po poli jak střelení zajíci. (Než Buzz stihl říct další větu, skočil mu do řeči James.)

James: Najednou se proti nám rozběhli nějakí muži v tmavých kuklách a ocitli jsme se v policejním autě. Teď tu před vámi sedíme a neumíme si to vysvětlit. Prostě takoví malí ubožáci, kteří za nic nemohou. Jo, tak to je a ne jinak, pane doktore.

Doktor Lachtan: Děkuji vám, pánové, přijde si pro vás ochranka a odvede si vás na pokoj. Vůbec se nemusíte snažit utíkat, jelikož jste tu pod stálým dohledem. Večer si vás opět zavolám a promluvíme si o dalších věcech, které jsou pro toto vyšetřování důležité. Vždyť se domluvíme.

Ochranka: Tak jsme tu, vstaňte a předložte ruce. Já vám nasadím pouta a dovedu vás do vašeho krásného pokojíčku. Nebo to zkusíme bez pout?

James: Dobře, my jsme mírumilovní pacienti.

Vypravěč: James a Buzz měli později každý svůj vlastní pokoj. James si lehl na ustlanou postel a ihned usnul. Buzz seděl u malého stolu, koukal do bílé zdi a zdálo se, že život pro něj přestal existovat.

Obraz 4.

Buzz: Ja sa asi obesím. Kde je lano, kde je stolička. Stolička je, tu mám sveter a rukávy.....

Ochranka: Čo to robíš!?

Buzz: (Kričí.) Môj život nemá zmysel. Ja už nevládzem. Dajte mi všetci pokoj! Zmiznite.

Ochranka: Zavolajte doktora! (Pribehol doktor Lachtan a priniesol dávku xanaxu.)

Dr. Lachtan: Užite tieto lieky! Bude vám dobre.

Buzz: Nie, nechcem, zjedzte si ich sám!

Dr. Lachtan: Ochranka, chyt' te ho!

Rozprávač: Buzz nasilu zjedol lieky, Buzza a Jamesa odvedli do ambulancie dr. Lachtana, ten dal Jamesovi lekárske konope.

Dr. Lachtan: Skúsime ešte jedny lieky. Niečo tu nájdem. (Otočí sa do skrine za sebou.)

Buzz: Pozri, James, dvere sú otvorené. Ticho, ticho!

James: Pod', rýchlo utečieme! Teraz alebo nikdy!

Buzz: Sem, pozri, máme šťastie....otvorené dvere....nákladiak so špinavou bielizňou....skoč!!!!

Rozprávač: James aj Buzz utiekli zo psychiatrickej liečebne.

Obraz 5.

Vypravěč: James a Buzz se ocitli náhle a nečekaně na starém nepohodlném náklad'áku plném špinavého prádla a zavládlo tu hrobové ticho. Ale opravdu ticho....

James: Buzzi? Kde jsi? Nevidím tě? Ozvi se, sakra!

Vypravěč: James se rozhlédne po hromadě špinavého nemocničního prádla a zahlédne Buzze, jak leží v bezvědomí s velkou boulí na čele. Boule mu rostla před očima a nabírala červený odstín.

James: Buzzi, slyšíš, prober se! Prosím, vzbud' se! Kamaráde?!

Vypravěč: James neví, co má dělat. Postaví se a před ním se ocitne velká cedule s nápisem "ČISTIČKA SIBIŘ". Než se James stihl sklonit, praštila ho cedule přímo do tváře. Upadl do bezvědomí. Řidič začal vysypávat špinavé prádlo ze svého náklad'áku do přistavených nádob.

Řidič: Co tu sakra děláte? Tento týden to už je třikrát nebo čtyřikrát, co mi někdo leží na autě, a všichni byli z té psychiatrické léčebny. Haló, vzbud'te se, konečná!

Obraz 6.

James: „Zvoní, čo to je...ach, asi budík. Čo sa deje?“

Buzz: James, pohni si, už je 19:30. Zajtra budeme v Moskve.

James: Neblbni. Si splašený, ako keby si sa vrátil zo psychiatrie.

Buzz: V podstate máš pravdu. Snívalo sa mi, že sme boli na psychiatrii spolu, ale teraz si už pohni.

James: Večer letíme do Moskvy a o dva dni sme na Bajkalskom jazere, vieš si to predstaviť?

Buzz: Ach, áno...Och, to je pekné. Oplatí sa zapájať do ekologických aktivít. „Bajkal, bájne jazero“.

James: Och, to som rád, že tá psychiatria nie je skutočnosť. Hurá, tak vpred za krásnym poznaním.